



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
19 У 13690/13
29.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Радојке Маринковић и Маријане Тафра-Мирков, чланова већа, са судским саветником Михајлом Ралићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби А.А. и Б.Б., обоје из ..., ул. ..., које заступа пуномоћник Станимир Виденов, адвокат из Београда, ул. Цвијићева број 63/6, ради поништаја решења број 352-351-00039/2011 од 09.05.2013. године, туженог Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије – Рашки управни округ, чији је правни следбеник Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије – Рашки управни округ, уз учешће заинтересованог лица В.В. Из ..., ул. ... број ..., у предмету грађевинском, након одржане усмене јавне расправе дана 28.10.2015. године, на седници већа одржаној дана 29.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије – Рашки управни округ број 352-351-00039/2011 од 09.05.2013. године и предмет ВРАЋА правном следбенику туженог на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, да тужиоцима А.А. и Б.Б., обоје из ..., ул. ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 27.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбија се, као неоснована, жалба тужилаца изјављена на решење Градске управе града Крушевца, Одсека за урбанизам и грађевинарство број 351-784/2012-01 од 21.11.2012. године којим се одбија захтев инвеститора А.А. и Б.Б., обоје из ... за измену правноснажног решења број 351-1653/2008-01 од 23.09.2008. године о одобрењу за реконструкцију постојећег стамбено-пословног објекта, доградњу и надградњу истог, спратности П+2П, на кат.парцели број ... КО ..., у улици ... бр. ... у ..., као неоснован.

У тужби поднетој Управном суду дана 28.08.2013. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због непоступања по правилима општег управног поступка, неправилне примене Закона о планирању и изградњи и непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања. Тужиоци наводе да тужени орган у оспореном решењу није ценио све наводе жалбе, а био је дужан и ако исте не уважава дужан је да то и образложи. Оспоравају својство процесног субјекта суседу В.В., које је добио у поступку добијања Извода из плана, а што има за последицу

одуговлачење поступка. Истичу да наводи из образложења оспореног решења да кат.парцела инвеститора није обухваћена обавезном изградњом објекта у непрекинутом низу, нису тачни јер је објекат грађевина спојена са тлом, која представља физичку, функционалну целину и исти се на основу тачке 11.2.1 ГП Крушевац мора сматрати објектом у низу, а никако слободностојећим објектом, па се сходно томе не могу примењивати међусобна растојања прописана тачком 11.3.3. ГП Крушевац, за слободностојеће објекте. Наводе да суседан објекат није евидентиран као културно добро и да захтев тужилаца није у супротности са одредбама Плана детаљне регулације ..., па је исти могуће прихватити у смислу члана 142. Закона о планирању и изградњи. Предлажу да се тужба уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при наводима изнетим у образложењу оспореног решења.

Заинтересовано лице В.В. Из ... у одговору на тужбу наводи да су неосновани наводи тужилаца да би се доградњом фасадног зида употпунила фасадна раван и затворила празнина између објеката, јер је суседни објекат евидентиран као непокретно културно добро. Даље се наводи да је првостепени орган правилно одлучио када је заинтересованом лицу признао својство странке у смислу одредбе члана 39. Закона о општем управном поступку. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је 28.10.2015. године одржао усмену јавну расправу применом члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), којим је приписано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима. Усмена јавна расправа одржана је у складу са чланом 38. Закона о управним споровима у присуству тужилаца и пуномоћника тужилаца и заинтересованог лица В.В., а у одсуству уредно позваног туженог.

На усменој расправи пуномоћник тужилаца је указао да су управни органи поступали противно одредби чл. 134. Закона о општем управном поступку и чл. 142. Закона о планирању и изградњи, тиме што су заинтересованом лицу признали својство странке, да је погрешно утврђена чињеница, те да није изведен једини ваљан доказ - доказ вештачењем, да се парцела на којој се налази предметни објекат налази у зони слободно стојећих објеката, те у вези са тим да је прописано и растојање између објекта од 1 до 1,50 метара и да је потребно одобрење за градњу и власника суседног објекта, да се према Плану детаљне регулације ... у ... који је објављен у Службеном листу града Крушевца од 25.06.2008. године, страна ... парцела тужилаца налази у целини Ц, дакле у зони објеката у низу, да у управном поступку није извршена идентификација парцеле на којој се налази део објекта чији је власник овде заинтересовано лице, нити је извршена идентификација објекта чији је власник заинтересовано лице. Указао је да нису били испуњени услови да се омогући заинтересованом лицу учешће у својству странке у управном поступку, већ се евентуално радило о суседском праву, које се штити у парничном поступку, да је управни поступак дуго трајао и вођен са циљем да се заштите бесправно изведени радови на отварању прозора према парцели тужилаца, које радове је извео заинтересовано лице. Пуномоћник тужилаца је предложио да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновни поступак. Трошкове управног спора је тражио на име заступања преко пуномоћника адвоката на једној расправи по важећој АТ у износу од 54.000,00 динара, за заступање две странке на расправи.

Заинтересовано лице је на усменој јавној расправи оспорио све наводе тужбе, као и наводе пуномоћника тужилаца, у свему из разлога које је дао у писаном одговору на тужбу и указао да је власник дела објекта, односно куће, која се налази на парцели 966, а други део објекта је у поступку реституције, те да је ова кућа саграђена још 1903. године, па су неосновани наводи тужилачке стране о бесправно изведеним радовима на отварању прозора према парцели тужилаца. Предложио је да суд одбије тужбу као неосновану.

Оцењујући законитост оспореног решења у границима захтева из тужбе, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу туженог, одговора на тужбу заинтересованог лица, наводе пуномоћника тужилаца и заинтересованог лица на усменој јавној расправи, као и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган налази да је правилно поступио првостепени орган када је донео ожалбено решење из разлога које као на закону засноване у свему прихвата и тужени као другостепени орган. Наводи да је првостепени орган утврдио да катастарска парцела тужилаца, иако се налази у блоку Ц није обухваћена обавезном изградњом објекта у непрекинутом низу, већ се иста налази у зони слободно стојећих објекта, па је сходно томе потребно одстојање од објекта до линије суседне грађевинске парцеле најмање 1,5 метар, а да би се дозволила предметна измена потребна је сагласност власника дела објекта на који би се предметни фасадни зид наслањао, а коју сагласност инвеститори немају. Ценаћи наводе инвеститора да би се доградњом фасадног зида употпунила фасадна раван и затворила празнина између објекта тужени орган наводи да нису основани, јер би то било у супротности са ПДР ... на који постоји сагласност Републичког завода за заштиту споменика културе под бројем .../77 од 06.08.2008. године, с обзиром да је суседни објекат евидентиран као непокретно културно добро. Са наведеног, тужени је сходно члану 230. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

По налажењу овог суда, у образложењу оспореног решења, као и у првостепеном решењу није наведена одредба ПДР ... („Службени лист града Крушевца” бр.8/2008) којом је прописано да катастарска парцела број ... КО ... није обухваћена обавезном изградњом објекта у непрекинутом низу, већ се иста налази у зони слободно стојећих објекта, а такође није наведен доказ на основу кога је ова чињеница утврђена, с обзиром на Карту планиране намене и планираних регулација која је саставни део ПДР Није наведен ни доказ на основу кога је утврђена чињеница да је суседни објекат евидентиран као непокретно културно добро. Из ових разлога по налажењу Управног суда оспорено решење не садржи довољне и правно ваљане разлоге за оцену неоснованости навода жалбе тужилаца и за закључак туженог да је правилно решењем првостепеног органа одбијен као неоснован захтев тужилаца за измену решења број 351-1653/2008-01 од 23.09.2008. године о одобрењу за реконструкцију постојећег стамбено-пословног објекта, доградњу и надградњу истог, спратности П+2П, на кат.парцели број ... КО ..., у улици ... бр. ... у

Стога из разлога датих у образложењу оспореног решења не произлази да су испуњени услови прописани одредбом члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ” бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС” број 30/10) да се одбије жалба тужилаца против првостепеног решења, због чега је оспорено решење донето уз повреде одредаба члана 235. у вези са чланом 199. став 2. Закона о општем управном поступку, с обзиром да чињенице, разлози, те правни прописи из образложења оспореног решења не упућују на одлуку у диспозитиву.

Са изнетих разлога, након закључене усмене јавне расправе, у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је, применом члана 40. став 2. и члана 42. став 1. истог закона, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка из образложења ове пресуде обавезне за тужени орган сагласно члану 69. став 2. истог закона.

Одлука о трошковима управног спора у ставу другом диспозитива пресуде донета је на основу одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и одредби чл. 150. и 153.

Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, број 72/11...55/14), које се примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, па су тужиоцима признати трошкови за заступање тужилаца од стране адвоката на једном одржаном рочишту у износу од 27.000,00 динара (тар.бр.44 и 46), Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, („Службени гласник РС” број 121/12).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.10.2015. године, 19 У 13690/13

Записничар
Михајло Ралић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ